

ΕΤΟΣ 57ον

5 Ἀπριλίου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 14 (2914)

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΛΥΤΡΩΣΗ

Ζοῦμε στὴν ἐποχὴ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Ὅλοι οἱ ἴσαί μποροῦν ἐλεύθερα νά ἐκδηλώνουν τίς θρησκευτικέ τους πεποιθήσεις καί νά συμμετέχουν στίς λατρευτικές τους συνάξεις σύμφωνα μέ τίς δικέ τους παραδόσεις. Ἡ ἐλευθερία αὐτή εἶναι κίνητρο γιά μᾶς τοῦς ὀρθόδοξους χριστιανούς νά προβάλλουμε ἀκόμη πιό ἔντονα τήν πίστη καί τή λατρεία μας στόν ἀληθινό Θεό. Γιατί κάθε θρησκεία ἢ θρησκευτική ὁμολογία ἐπιδιώκει τή λύτρωση γιά τοῦς ὀπαδούς της. Κατά πόσο ὁμως αὐτή ἡ ἐπιδίωξη γίνεται πραγματικότητα; Στό ἐρώτημα αὐτό δίνει ἀπάντηση ὁ ἀπόστολος Παῦλος στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα.

Ἀληθινή λύτρωση

Ὁ Χριστός ἄν καί ἔπαθε στή γῆ, προσέφερε ἐδώ θυσία στόν Σταυρό «ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας», δέν θεμελίωσε τή λύτρωση τῶν ἁμαρτιῶν μας στή γῆ. Οὔτε στή σκηνή λατρείας τῆς Π. Διαθήκης, οὔτε σέ ἄλλο κτιστό, ὑλικό καί φθαρτό θυσιαστήριο, ἀλλᾶ σέ σκηνή ἀνώτερη καί τελειότερη (Ἐβρ. 9,11). Δηλαδή, ὅπως ἐξηγεῖ ὁ ἅγιος Νικόδημος, θεμελίωσε τή λύτρωσή μας στό ἴδιο Του τό σῶμα πού ἔχει τήν ἴδια φύση μέ τό δικό μας, γιατί προῆλθε ἀπό τά πανάχραντα αἵματα τῆς Ἁγίας Παρθένου. Ὁ τρόπος ὁμως τῆς σύστασής του εἶναι ἀνώτερος, θεῖος, εἶναι ἀπ' τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Καί ὀνομάζεται τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ «σκηνή», σκηνή λατρείας, σωτηρίας καί ἁγιασμοῦ, διότι «ἐσκήνωσεν σέ αὐτό ὁ Μονογενής Υἱός τοῦ Θεοῦ, ἡ θεία ὑπόσταση τοῦ Λόγου» (ἅγιος Νικόδημος). Καί τό σῶμα αὐτό εἶναι τώρα εἰς τά ἅγια τῶν ἁγίων (στ. 12), μέσα δηλαδή στόν ἀκατάληπτο καί ἀπρόσιτο χώρο τῆς Ἁγίας Τριάδος. Καί ὅσοι πιστεύουν στόν Χριστό καί κοινωνοῦν τό σῶμα Του καί τό αἷμα Του βρίσκουν αἰώνια λύτρωση (στ. 13).

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. θ' 11-14)

Λύτρωση διά τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ

*Ἄδελφοί, Χριστός παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειότερας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἶμα ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσω μᾶλλον τὸ αἶμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἅμω-
μων τῷ Θεῷ, καθαριεὶ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;*

Ἡ λύτρωσή μας εἶναι ἀληθινή γιατί βρίσκεται μέσα στὸν ἀληθινὸ Θεό. Εἶναι πραγματική γιατί πραγματική ἦταν ἡ θυσία τοῦ Θεανθρώπου καὶ πραγματικὴ ἡ Ἀνάστασή Του. Ἡ λύτρωσή μας εἶναι αἰώνια γιατί ἔχει ἐδραιωθεῖ στὸν αἰώνιο Θεό.

Τό Πανάγιο Πνεῦμα χορηγὸς τῆς χριστιανικῆς λύτρωσης

Καί ἡ ἀπάντησις τοῦ ἀποστ. Παύλου στοῦ ἐρώτημα ἂν οἱ ἄλλες θρησκείες ἢ ὁμολογίες χορηγοῦν ἀληθινὴ λύτρωσις, ὁλοκληρώνεται μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτὰ λόγια του: Τό Πνεῦμα τό Ἅγιον «θά καθαρῶσι τὴ συνείδησίν σας ἀπὸ τὰ ἔργα πού ὀδηγοῦν στὸν θάνατο, γιά νά μπορεῖτε νά λατρεύετε τόν ἀληθινὸ Θεό» (Έβρ. 9,14).

Τό ὅτι ὁ Θεός ἔχει τὴ δύναμιν νά συγχωρεῖ ἁμαρτίες εἶναι γιά ὅλους μας καταντοῦ. Ἄν ὅμως ὁ Θεός πού πιστεύουμε δέν εἶναι ἀληθινός, ἀλλὰ γέννημα τῆς ἀνθρώπινης φαντασίας, τότε καί ἡ λύτρωσή μας εἶναι ἀδύνατη. Εἶναι πολὺ σημαντικό νά ἀποδεικνύεται μέσα μας ἡ αἴσθησις, ἡ παρουσία καί ἡ ἐνέργεια τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, γιά νά εἶναι ἡ λύτρωσή μας πραγματική, νά νιώσουμε τὴν ἀγαλλίασι τῆς σωτηρίας χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Ἐδῶ χρειάζεται νά θυμηθοῦμε τό πῶς ὁ Χριστός ἔδωσε στοὺς ἀποστόλους τὴν ἐξουσία νά συγχωροῦν στοῦ ὀνομά Του τίς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων: «Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· σέ ὅποιους συγχωρήσετε τίς ἁμαρτίες, θά τοὺς εἶναι συγχωρημένες· σέ ὅποιους τίς κρατήσετε ἀσυγχώρητες, θά μείνουν ἀσυγχώρητες» (Ἰωάν. 20,22-23). Ἀναφέρεται στὴν καθαρτικὴ καὶ ἁγιαστικὴ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος πού Ἐκεῖνος ἔχει τὴν ἐξουσία νά ἀποστέλλῃ, δηλ. τὴν ἄφεσι τῶν ἁμαρτιῶν.

Γιατί τό Πνεῦμα τό Ἅγιο ἀναπαύεται στὸν Υἱό τοῦ Θεοῦ καί Ἐκεῖνο μᾶς κάνει κοινωνοὺς τῆς λύτρωσις καί τῆς σωτηρίας, ὅπως αὐτὴ βγήκε ἀπὸ τὸν Σταυρό καί τὴν Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ. Καί τέλος γιατί τό Πνεῦμα τό Ἅγιον καθαρῶσι τὴν ψυχὴ μας μὲ τὴ χάρις τῆς μετανοίας ἀπὸ τό βᾶρος τῶν ἁμαρτιῶν μας. Αὐτὸ ἀγιάζει ὅλο τό σῶμα καί τό πνεῦμα μας καί τό μεταβάλλῃ σέ ζωντανὸ σκῆνωμα, κατοικητήριον τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅταν ἦλθε ὁ Χριστός ὡς ἀρχιερεὺς τῶν μελλοντικῶν ἀγαθῶν, ἐμπῆκε διὰ τῆς μεγαλυτέρας καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, ἡ ὁποία δέν εἶναι χειροποίητη, δέν εἶναι δηλαδή ἀπὸ τόν κόσμον τοῦτον· ἐμπῆκε μιά γιά πάντα εἰς τὰ Ἅγια τῶν ἁγίων ὄχι μέ αἷμα τράγων καὶ μόσχων ἀλλά μέ τό δικό του αἷμα καὶ ἐξησφάλισε αἰωνίαν λύτρωσιν. Διότι ἐάν τό αἷμα τράγων καὶ ταύρων καὶ τό ράντισμα μέ στάχτην ἀπό δαμάλι, ἀγιάζη τοὺς μολυσμένους, ὅσον ἀφορᾷ τήν ἐξωτερικήν καθαρότητα, πόσον περισσότερον τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος, διὰ τοῦ αἰωνίου Πνεύματος, προσέφερε τόν ἑαυτόν του ἄμωμον θυσίαν εἰς τόν Θεόν, θά καθάρισῃ τήν συνειδήσίῃν σας ἀπό νεκρά ἔργα, ὥστε νά λατρεύωμεν τόν ζωντανόν Θεόν;

(*Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήτων καθηγ. Β. Βέηλλα, Ἄρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἄμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κοινιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ*)

Ἄγαπητοί ἀδελφοί, τά ἱερά σκηνώματα καὶ ρεῖψανα τῶν Ἁγίων μας πού γίνονται προσκυνήματα πίστεως ἀπὸ τόν πιστό ὀρθόδοξο λαό τῆς Ἐκκλησίας εἶναι χειροπιαστή ἀπόδειξη τῆς ἀληθινῆς λύτρωσης καὶ σωτηρίας, τοῦ ἀληθινοῦ ἁγιασμοῦ πού ἀπορρέει ἀπό τήν ὀρθόδοξη χριστιανική πατρεία στόν μόνο ἀληθινό Θεό πού ὁ ἴδιος ὁ Υἱός Του, ὁ Θεάνθρωπος Χριστός, μᾶς ἀποκάλυψε. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΑΓΩΝΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΥΞΗ, Ἐπιλογή δοκιμίων ὀρθοδόξου στοχασμοῦ

Ἄομοτ. Καθηγ. Παν/μίου Ἀθηνῶν Π. Β. Πάσχου

Γ' ἔκδ. βελτιωμένη, σχῆμα 14x21, σελ. 294

Ἐξαντλημένο ἀπό χρόνια ἐκδόθηκε σέ Γ' ἔκδοση (ἐπηυξημένη καὶ βελτιωμένη μέ βυζαντινή εἰκονογράφηση Κόντογλου καὶ Φεργαδιώτη), τό ἀνωτέρω βιβλίον. Τά δοκίμια, μέ νεανικό σφρίγγος, ρωμαλέα γλώσσα καὶ μέ τό λογοτεχνικό ὕφος τοῦ γνωστοῦ συγγραφέα, γοητεύουν καὶ ὠφελοῦν πνευματικά τόν ἀναγνώστη ἰδίως τῆ νεότητα, στήν ὁποία καὶ ἀφιερώνεται.

5 Ἀπριλίου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΣΙΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ)

Κλαυδίου, Νικηφόρου μαρτύρων, Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ἦχος: α' – Ἐωθινόν: Θ' – Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ' 11-14 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ι' 32-45.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Ἀπριλίου, Τῶν Βαϊῶν.

Ἀπόστολος: Φίλιπ. δ' 4-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ιβ' 1-18.

Η ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

Εισαγωγή στην άσκητική παράδοση της Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

JEAN CLAUDE LARCHET, μετάφραση Χ. Κούλα

Τόμ. Α΄ και Β΄, Σχήμα 14x21, σελ. 656 ἑκαστος

Με εὐληπτο τρόπο ὁ συγγραφέας ἀντιδιαστέλλει στή θεολογική σκέψη τῆς Δύσεως, πού ἐρμηνεύει τό ἀπολυτρωτικό ἔργο Χριστοῦ μέ δικανικούς ὄρους, τήν εὐρύτερη πατερική παράδοση τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅπου ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν εἶναι λυτρωτής τοῦ ἀνθρώπου μέ τή δικανική ἔννοια τῆς ἐξαγορᾶς τῆς ἁμαρτίας. Οἱ ὅροι λυτρωτής καί Σωτήρας ταυτίζονται· καί τό ρῆμα «σώζω» σημαίνει καί «θεραπεύω». Γι' αὐτό οἱ Πατέρες ἀπό τόν Α΄ αἰ. ἀπέδωσαν στόν Χριστό τό προσωνύμιο ἱατρός «τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων», θεραπεύων σέ κάθε βαπτιζόμενο τήν ἀσθενόουσα ἀνθρώπινη φύση του.

Οἱ ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας προσφέρουν αὐτή τήν πολυσέλιδη ἔκδοση, σέ δύο τόμους συνολικά, ἐπισημαίνοντας τό γεγονός ὅτι κάθε χριστιανός, γιά νά οἰκειοποιηθεῖ τή θεία χάρη, ὀφείλει προηγουμένως νά ἀσκηθεῖ διάγοντας αὐθεντική πνευματική ζωή. Ἡ ἐκκλησιαστική ἀσκηση εἶναι τό μέσο θεραπείας τῆς νοσοῦσας ἀνθρώπινης φύσης καί ἐπιστροφῆς στήν προοπτική μακαριότητα.

Παρακολουθήστε στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή **«Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη»**. Ἀπό τό Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐπιμελοῦνται καί παρουσιάζουν ὁ Ἄρχιμ. Τιμόθεος Γεωργίου καί ὁ Θεολόγος Εὐάγγελος Μαρινόπουλος. Κάθε Τετάρτη στίς 20:30.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τούς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίνιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκουμενικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm